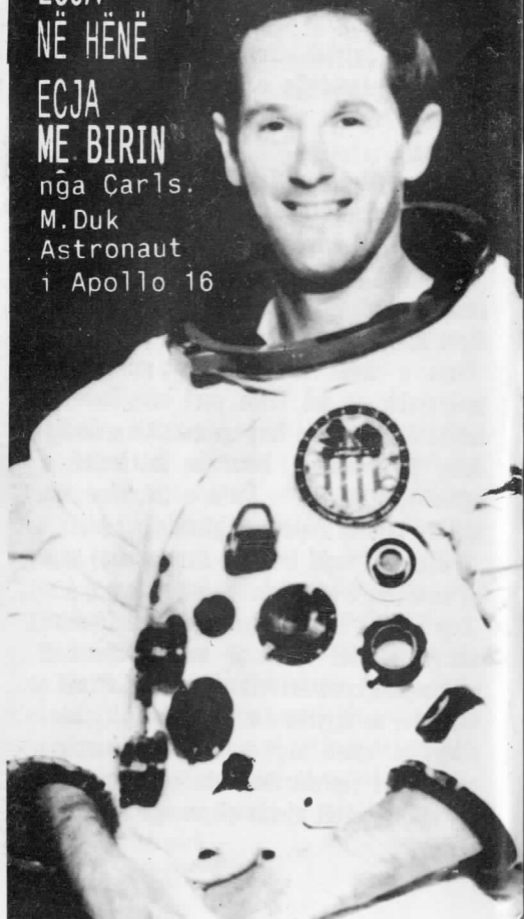

ECJA
NË HËNË

ECJA
ME BIRIN

nga Çarls.
M. Duk
Astronaut
i Apollo 16

Isha me të vërtetë i tensionuar. çdo pjesë e qënies sime vibronte me ritmin e motorit të raketës Saturn V.

Mbas gjishtë vitesh stërvitjeje intensive për Apollon 16, ekspeditën e pestë për në Hënë, ndiehesha tepër i gëzuar që në fund isha në vendin tim.

Të tre ne, Xhon Jang, Ken Matingli dhe unë, të lidhur në ndenjëset tona numëronim sekondat e fundit... 5, 4, 3, 2, 1 dhe shkëputja!

Dhe atëherë kur ne ishim shkëputur nga toka, në atmosferë dhe përtej saj-filluan njëmbëdhjetë ditët më të mrekullueshme të jetës sime.

Pamja e tokës ishte ndoshta shikimi më spektakular që unë kisha parë ndonjëherë. Në hapësirë, 18000 milje larg nga toka, kjo e fundit dukej si diamant i bukur me kaltërsinë e oqeanëve, bardhësinë e borës e të reve dhe ngjyrën kafe të fushave të gjera.

Ky diamant i vogël kristali i tokës varej atje në errësirën e hapësirës.

Ecja në Hënë i mrekulluar duke marrë frymë me admirim në atë mjedis, që ende më duket i pabesueshëm, karakteristik me gropat në formën e kraterëve me ngjyrën e hijes së grisë. Ai ishte pikërisht ashtu siç që krijuar-i pastër, i paprishur, i paprekur. Unë isha krenar që isha një nga të paktët njerëz që provoja një gjë të tillë.

Vazhdimisht Horizonte të reja

E gjithë jeta ime ka qenë e prirur ndaj suksesit. Kam studiuar shumë dhe kam mbarur me nota të mira shkollën e mesme. Jam diplomuar shkëlqyeshëm në Akademinë Detare të Shën Peterburgut në Florida dhe kam gradën shkencore beçelor nga Akademia Detare e SHBA.

Për shkak se më zinte deti, unë nuk mund të bëhesha detar që udhëton nëpër oqeane, kështu që u transferova në Forcat Ajrore. Bëra kërkesë dhe u bëra pilot luftarak i mirë.

Duke qenë i prirur ndaj suksesit, i vura vetes për qëllim të arrija nivelet më të larta në Forcat Ajrore. Mbas tre vjetëve në Gjermani, shkova në Institutin e Teknologjisë Masaçuset në Boston, ku fitova titullin shkencor mjeshtër në aeronautikë. Gjatë kësaj kohe unë u njoha dhe u martova me gruan time Doti.

Mbasi pashë se ku kisha arritur në karrierën time, vendosa që hapi tjetër që duhet të bëja si pilot e oficer ishte intensifikimi i stërvitjes fluturuese. Kështu bëra kërkesë dhe u pranua në shkollën ku bëhej testi për pilot në bazën e forcave ajrore Edwards të kalifornisë.

Duke Shkuar Drejt Rënies

Dy vjet, më vonë, një mëngjez unë lexova njëfaqe të tërë të gazetës Los Anxhelos Tajms, e cila

njoftonte planet për një përzgjedhje të re astronautësh. Tepër i kënaqur me mundësinë që më jepej për të ngjitur shkallët e karrierës sime, unë bëra kërkesë dhe më 1966 u pranua astronaut i NASA-s. Ne shkuan në Houston.

Detyra ime e re më solli menjëherë sukses, emër në gazeta, ftesa në pritjet më të bukura, pranimit në shoqëri. Egoja e vjetër po bëhej gjithnjë më e madhe. Unë e doja punën e re dhe gjithçka që kish sjellë ajo.

Punoja shumë. Unë e dëshiroja atë superfluturim-udhëtimin për në Hënë. Vitet e mëpasme iu kushtuan orëvetë zgjatura në punë dhe jetës së plotë shoqërore.

Është e tepërt të them se martesë ime filloi të dobësohej. Unë nuk i kushtoja shumë kohë ose interes kësaj fushe të jetës sime. Në një farë mënyre unë ia kisha lënë martesën dhe familjen (atëherë ne kishim dy djem) Dotit, e cila filloi ta ndiente peshën e rëndë dhe vetminë që sjell ajo.

Mbas fluturimit për në Hënë, martesë jonë nuk u përmirësua dhe Doti kaloi në gjendje depresive të fortë, madje sa donte të vriste veten. Ajo i kish dhënë përparësi në jetën e saj marrëdhënieve tona dhe kjo kishte dështuar.

Mbas Apollo 16 filloi zhgënjimi dhe mërzia. Puna kish qenë gjëja më e rëndësishme në jetën time dhe unë arrita qëllimin tim duke shkuar në Hënë. Pyeta veten: "çfarë do të bëj

tani?"

Vendosa të ndërtoj karrierë dhe të bëhem biznesmen. Qëllimi im tani isha të behesha biznesmen i sukseshëm dhe të bëja miliona dollarë. Ne shkuan në Nju Braufels të Teksasit ku unë u zhyta i gjithi në punë duke punuar me orë të zgjatura.

Por dy vjet më vonë unë vura re se isha në biznes të gabuar, megjithëse nga ana financiare ai ishte shumë i sukseshëm. Shita gjithçka dhe fillova të kërkoj biznes të ri, pa qenë i vetëdijshëm se ende nuk po gërmoja në rrënjët e problemit tim.

Çështje Jo të Lehta

Megjithëse kisha qenë në qiell, unë nuk e kisha gjetur Zotin në udhëtimin tim për në Hënë. Në të vërtetë, madje unë nuk e kisha gjetur Atë as në kishë. Kur shkoja të dielave në kishë unë lexoja shkrimin e shenjtë pa besuar asnjë fjalë. Ç'mendoja unë për Jezusin? Unë besoja se Ai ishte mësues i madh si Buda dhe Muhamedi.

Mbasi isha larguar nga NASA kisha vënë re se te Doti kishin ndodhur ndryshime. Ajo më foli për përgjigjet që ajo kish marrë për lutjet. Unë vura re qetësi e qëllim në jetën e saj që ajo nuk i kish pasur asnjehere më parë. Ajo filloi të më dojë e të më pranojë në një mënyrë krejt tjetër nga më parë.

Mbas një muaji që shita biznesin, Doti më kërkoi të shkoja në një studim biblik dy ditore në një vend afër shtëpisë sonë. Në fillim me librin e parë të Dhiatës së vjetër që të ëonte tek Apokalipsi. Ndërsa qëndroja i ulur në një karrike të lehtë, me filxhan kafeje në duar dhe biblën në prehër, papritur nga sytë e mi ra perdja dhe unë pashë se Perëndia e kish dashur çarl Dukun që nga koha kur Ai krijoi botën.

Unë pashë se si njeriu ish larguar nga Perëndia që vazhdimisht ka dërguar të njëtin mesazh: "Kthehu tek unë dhe unë do të jem Zoti yt dhe do të të bekoj"

Në shkrimet e shenjta tregohet se Mesia, Jezusi është rruga e vetme e shpëtimit. Rër herë të parë unë lexova dhe kuptova ungjillin e Gjonit: "Në fillim ishte Fjala dhe Fjala kish qenë me Perëndinë dhe Fjala ishte vetë Perëndi... Dhe Fjala u bë njeri i gjallë dhe jetoi midis nesh. Ne pamë madhësinë e Tij, madhësinë e Birit të vetëm që ia dha Ati plot mirësi dhe besnikëri." A ishte kjo e vërtetë?

Papritur unë e kuptova se ballafaqohesha me pyetjen më të rëndësishme që mund të isha ballafaquar ndonjëherë. Në zemrën time Jezuesi më pyeste: "Kush mendon ti se jam unë?" Të vetmet përgjigje të mundshme ishin që ose Jezusi ishte Biri i Perëndisë ose gënjeshtar i madh.

Mbasi Doti dhe unë u kthym në shtëpi, duke vështruar atë, i thashë: "E dashur, nuk ka asnjë dyshim në mendjen time se Jezu Krishti është Biri i Perëndisë." Çarl Duk kish lindur përsëri.

Ecja në Tokë me Të

Nuk ndjeva ndonjë shkëputje për në përjetësi, por unë e dija nga Fjala e Zotit se Ai erdhi në zemrën time nëpërmjet besimit. Që nga ky çast unë ndjeva uri për Fjalën e Zotit. Fillova të lutem: "O Perëndi, më mëso të vërtetën e shkruar në Bibël."

Lutesha gjithashtu: "O Perëndi, më ndihmo të dua gruan time. Unë dua të jem bashkëshort dhe baba i mirë."

Ai bëri pikërisht këtë. Jezusi futi në zemrën time dashuri, dashurinë e Tij për gruan time. Jezusi ruajti martesën tonë. Ne vendosëm Jezusin mbi gjithçka në jetën tonë dhe sa më shumë i afrohemi Jezusit, aq më shumë ne i afrohemi njeri-tjetrit.

Ndërsa muajt kalonin, mua më shtoej dëshira për të njohur Jezusin. Një natë unë u ngrita dhe ndjeva praninë e fortë të Perëndisë në dhomën time. Rashë në gjunjë dhe ia dorëzova Atij të gjithë jetën time. Në këtë çast menjëherë unë u mbusha me Shpirtin e Shenjtë dhe mora fuqi tu flas të tjerëve për Jezusin dhe që të jetojnë

tërësisht për Të.

Doti dhe unë filluam të luteshim për shërimin e sëmundjeve dhe ne kemi parë mrekullitë e Perëndisë. Ne kemi parë që të verbrit shikojnë, që shurdhi dëgjon, që kanceri të shërohet dhe jeta të rrdyshojë.

Unë asnjëherë nuk kam njohur një jetë të tillë të mrekullueshme-jetë të mbushur me dashuri, paqë, gëzim dhe fuqi të Perëndisë.

Në vitin 1972 unë drejtova Apollon 16 në një udhëtim fantastik. Isha mësuar të thoshja se mund të jetoja 10,000 vjet dhe kurrë nuk kisha për të ndjerë atë që ndjeva duke ecur në Hënë. Por mrekullia dhe kënaqësia që të jep kjo ecje as që krahasohet me ecjen time me Jezusin, një ecje që zgjat përgjithnjë, ecje me Birin.

Lutja ime është që ju të bashkoheni me mua në këtë ecje të përjetshme, duke kërkuar që Jezusi të vijë në zemrat tuaja e të bëhet Shpëtimtar dhe Zot i jetës suaj.